

Oponentský posudek na bakalářskou práci Jiřího Čápa „Hospodářská a vojenská spolupráce Sovětského svazu a Egypta v letech 1955-1967“

Autor textu se pokusil prozkoumat problematiku vztahu, které ve své době výrazně ovlivňovaly dění na Blízkém východě. Zároveň však ve světové, ale i české literatuře nejsou dosud popsány. Sám autor nepředpokládá objevení nových poznatků, nicméně souhrnně, uceleně a (s ohledem na použitou literaturu) vyčerpávajícím způsobem podává téma. Autor patrně neměl možnost pracovat v Moskvě, kde by bylo možné najít na dané téma více prací, ať již v monografiích či v katalogu disertací. Možná alespoň mohl autor důkladněji prozkoumat archívy Ministerstva zahraničí, což bych mu doporučil, pokud by na dané téma chtěl pracovat na vyšším stupni studia.

Text nastoluje příčiny obratu egyptské zahraniční politiky v 50. letech, jeho dynamiku až do roku 1967 a v některých případech i dále. Možná mohlo být lépe vysvětleno časové vymezení rokem 1955. Z kontextu vyplývá podstata tohoto roku, nicméně provokativně dodávám, že začátkem obratu k sovětskému systému to mohlo být například o rok dříve.

Po řemeslné stránce jde o přehledný a logicky členěný text. Na druhé straně se až příliš často odklání od daného tématu sovětsko-egyptských vztahů. Tuto skutečnost bych viděl jako největší nedostatek práce. Patrně ve chvályhodné snaze zasadit sovětsko-egyptské vztahy do širšího kontextu se autor dostává do líčení především kontextuálních záležitostí na úkor vytyčeného tématu. Je pravděpodobné, že ucelení práce chyběla literatura, nicméně k tomuto problému mělo být přihlédnuto při definitivním stanovení tématu. Autor se až příliš soustředí na krajní roky tématu, které jsou jistě v literatuře nejlépe obsažené. A tak se spíše dozvídáme o egyptské zahraniční politice, než o sovětsko-egyptských vztazích. Bylo by velkým plus obhajoby, pokud by autor našel i další údaje o tématu práce například v 60. letech (tyto údaje jsou spíše naznačeny).

V práci se potom vyskytují drobné překlepy, jinak je však práce nadmíru jazykově čistá a svědčí o pečlivosti autora. V práci se vyskytuje tradiční problém nearabistů s nepřesnými prepisy z arabštiny (Gamál Abdan Násir místo Gamál Abd an-Násir). Na druhou stranu je nutno ocenit, že autor zvolil jednotnou formu prepisů bez ohledu na použitou literaturu.

Přes výše uvedené problémy zůstává práce Jiřího Čápa řemeslné dobře zpracovaná vzhledem ke zdrojům a splňuje nároky kladené na bakalářskou práci. S ohledem na až příliš časté odchýlení od tématu sovětsko-egyptských vztahů k obecné egyptské zahraniční politice již však mohu hodnotit jako *velmi dobře* s možností posunu o stupeň výše v případě úspěšného vyjasnění problematických bodů práce v rámci obhajoby.

V Praze dne 4.6.2010

Slavomír Horák